

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 1265

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 21 decembrie 2020

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 698 din 6 octombrie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 80 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii	2-5	M.222. — Ordin al ministrului apărării naționale pentru modificarea Instrucțiunilor privind transferul studenților înmatriculați în cadrul programelor de studii universitare de licență în instituțiile de învățământ superior militar, aprobate prin Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.144/2012	13
Decizia nr. 876 din 9 decembrie 2020 referitoare la obiecția de neconstituționalitate a Legii privind respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 166/2020 pentru modificarea Legii nr. 173/2020 privind unele măsuri pentru protejarea intereselor naționale în activitatea economică	6-8	2.158. — Ordin al ministrului sănătății pentru modificarea Ordinului ministrului sănătății nr. 555/2020 privind aprobarea Planului de măsuri pentru pregătirea spitalelor în contextul epidemiei de coronavirus COVID-19, a Listei spitalelor care asigură asistența medicală pacienților testați pozitiv cu virusul SARS-CoV-2 în faza I și în faza a II-a și a Listei cu spitalele de suport pentru pacienții testați pozitiv sau suspectți cu virusul SARS-CoV-2	13-14
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		ACTE ALE CAMEREI AUDITORILOR FINANCIARI DIN ROMÂNIA	
1.106. — Hotărâre pentru aprobarea plății contribuției financiare voluntare a României pentru anul 2021 la Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică — OCDE, în vederea finanțării proiectului ce vizează protecția și confidențialitatea datelor transmise de către țările care implementează Standardul comun de raportare al OCDE — „Sistemul comun de transmitere a datelor”	9	125. — Hotărâre privind constatarea vacantării unui loc în cadrul Consiliului Camerei Auditorilor Financiari din România în urma decesului domnului Rusu Gheorghe	15
1.107. — Hotărâre privind aprobarea plății contribuției financiare voluntare a României la Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE), în vederea finanțării Rețelei Anticorupție pentru Europa de Est și Asia Centrală (ACN) a OCDE în anul 2020	9	ACTE ALE CASEI NAȚIONALE DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE	
1.110. — Hotărâre privind declanșarea procedurilor de expropriere a tuturor imobilelor proprietate privată situate pe amplasamentul suplimentar, necesar pentru relocarea utilităților, care fac parte din coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național „Pod suspendat peste Dunăre în zona Brăila”, județele Brăila și Tulcea	10-12	1.197. — Ordin pentru modificarea și completarea Ordinului președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 245/2017 pentru aprobarea Normelor tehnice de realizare a programelor naționale de sănătate curative pentru anii 2017 și 2018, prelungirea aplicării prevederilor acestuia și prorogarea unui termen	15-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 698**

din 6 octombrie 2020

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 80 alin. (1)
din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii**

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel-Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia-Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantei Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 80 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii. Excepția a fost ridicată, din oficiu, de Curtea de Apel Cluj — Secția a IV-a pentru litigiile de muncă și asigurări sociale — Complet A1 în Dosarul nr. 3.229/117/2017 și constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 646D/2018. Excepția a fost însoțită și de partea Compania Indiilor Orientale Prod — S.R.L. din Pantelimon, județul Ilfov.

2. La apelul nominal lipsesc părțile Compania Indiilor Orientale Prod — S.R.L. din Pantelimon, județul Ilfov și Cosmin Ioan Socaciu. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, Președintele acordă cuvântul reprezentantei Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens, invocă Decizia Curții Constituționale nr. 318 din 29 martie 2007.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 12 martie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 3.229/117/2017, **Curtea de Apel Cluj — Secția a IV-a pentru litigiile de muncă și asigurări sociale — Complet A1 a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 80 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii.** Excepția a fost ridicată, din oficiu, de instanța de judecată, cu prilejul soluționării apelului declarat de Compania Indiilor Orientale Prod — S.R.L. din Pantelimon, județul Ilfov împotriva Sentinței civile nr. 6.030 din 30 octombrie 2017 pronunțată de Tribunalul Cluj în Dosarul nr. 3.229/117/2017, având ca obiect contestația formulată de Ioan Socaciu Cosmin împotriva deciziei de concediere. Excepția a fost însoțită și de partea Compania Indiilor Orientale Prod — S.R.L. din Pantelimon, județul Ilfov.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorii acesteia arată, în esență, că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale în măsura în care împiedică instanța de judecată să stabilească despăgubiri prin raportare la veniturile obținute între data concedierii și data pronunțării hotărârii.

6. Astfel, Curtea de Apel Cluj — Secția a IV-a pentru litigiile de muncă și asigurări sociale — Complet A1 susține că dispozițiile art. 80 alin. (1) din Codul muncii sunt neconstituționale, întrucât

încalcă prevederile art. 16 alin. (1), art. 21 alin. (1) și (2), art. 44 alin. (1) și (2), art. 45, art. 57, art. 124 alin. (1), art. 135 alin. (1) și (2) lit. a) din Constituție. Consideră că, în raport cu jurisprudența anterioară a Curții Constituționale, în care s-a constatat constituționalitatea textului de lege criticat, în practică se conturează noi aspecte ale aplicării art. 80 alin. (1) din Codul muncii, care nu au fost analizate de instanța de contencios constituțional.

7. Astfel, arată că, prin aplicarea dispozițiilor legale vizate, este reglementată o prezumție legală absolută că prejudiciul pe care un angajat concediat nelegal îl suportă este cuantificat în mod necesar la nivelul salariilor indexate, majorate și reactualizate și al celorlalte drepturi de care ar fi beneficiat salariatul. Or, acest prejudiciu nu poate fi cuantificat în mod egal și imperativ la același nivel pentru toate situațiile de concediere nelegală. În acest sens, invocă situația angajatului concediat nelegal care s-a încadrat ulterior la un alt angajator și în cazul căruia nu e just să solicite salariul de la primul angajator pentru o muncă pe care nu a prestat-o și nici nu ar fi putut să o presteze.

8. Instanța de judecată consideră că este afectat dreptul de acces la justiție al angajatorului, acesta fiind pus în situația de a plăti un prejudiciu eventual inexistent și de a nu se putea apăra în instanță prin invocarea acestui aspect.

9. De asemenea, instanța de judecată arată că despăgubirile pe care angajatorul este obligat să le plătească angajatului în caz de concediere netemeinică sau nelegală constituie o formă de **daune punitive**, care este improprie în situațiile în care culpa contractuală a angajatului este cel puțin egală cu a angajatorului, cum este cazul concedierilor disciplinare care sunt anulate de instanță doar parțial, pentru a fi înlocuite cu o altă sancțiune disciplinară. Tot astfel este cazul concedierilor anulate pe motive formale, dar care, fundamental, se prefigurează a fi măsuri disciplinare corecte față de un salariat, situație în care nu se justifică acordarea de daune punitive.

10. Consideră că nu este susținută teoria conform căreia rolul acestei despăgubiri prestabilite în mod imperativ și într-o extensie precisă ar include și o intenție sancționatorie față de angajatorul care a emis o decizie de concediere nelegală, deoarece specificul raporturilor dintre angajat și angajator nu justifică o îndepărtare atât de mare de principiile generale ale răspunderii contractuale, care impun, ca regulă, echivalența dintre prejudiciu și reparația acestuia. O sancțiune care să dubleze, eventual, veniturile angajatului nu își are un fundament rațional.

11. Instanța de judecată care a formulat excepția de neconstituționalitate apreciază că o aplicare riguroasă a textului analizat ar trebui să determine și inadmisibilitatea solicitării de către angajatul concediat nelegal a unei despăgubiri care să excedă nivelul fixat de aceste dispoziții legale; or, în măsura în care angajatul ar putea să solicite plata de daune morale aferentă unei concedieri nelegale, putând ca atare să afirme și să probeze că daunele sale sunt superioare nivelului dat de salariile pe care le-ar fi realizat dacă nu ar fi fost concediat, similar, ar trebui acceptat ca și angajatorul să poată proba un prejudiciu mai mic de acest nivel prestabilit de legiuitor. Tot

astfel, pot fi situații în care angajatul să fi înregistrat un prejudiciu material ca urmare a concedierii, mai mare decât cel reglementat în textul art. 80 alin. (1) (de exemplu, lipsirea de mijloacele necesare plății unui credit) și pe care să solicite a fi obligat să îl repare angajatorul, ceea ce nu poate fi analizat ca inadmisibil. Or, în aceeași măsură, și angajatorul trebuie să fie lăsat să dovedească existența unui prejudiciu mai mic decât limita propusă de textul de lege criticat.

12. De asemenea, autorul excepției susține că dispozițiile legale analizate limitează nejustificat accesul la o reală cercetare judecătorească a situațiilor litigioase, permițând o utilizare speculativă a legii. Astfel, angajatul concediat nelegal, chiar dacă se desistează din chiar momentul concedierii de fostul angajator și nu mai dorește reluarea raporturilor de muncă, solicită plata unor daune consistente, deși lucrează în altă parte și, pentru munca pe care o prestează la un alt angajator obține un salariu egal cu cel obținut la vechiul angajator, astfel încât, practic, nu înregistrează niciun prejudiciu, sau cel puțin nu la nivelul prezumat absolut de legiuitor. Or, chiar și în această situație, angajatorul nu va putea proba în instanță un quantum mai redus al prejudiciului decât cel legal impus. Tot astfel, există litigii în care, profitând de faptul că a fost viciată comunicarea deciziei de concediere, chiar dacă au trecut mai mulți ani de la încetarea în fapt a colaborării dintre părțile contractului individual de muncă, perioadă în care a lucrat în altă parte, fostul angajat pretinde despăgubiri ca o consecință a anulării deciziei de concediere, promovând un litigiu în mod evident formal și speculativ, la finele căruia nu urmărește reintegrarea în muncă, ci doar obținerea unor foloase materiale.

13. Totodată, arată că apar situații în care judecătorul este limitat în exercitarea atributului său de a soluționa cauza în baza intimei convingeri, fiind silit, tocmai de gravitatea consecințelor pe care anularea concedierii o poate avea pentru situația financiară a angajatorului, la finalul unui proces care a durat eventual mai mulți ani, să aibă în vedere ca un element important în deliberare și acest aspect și să se orienteze spre o poziție defavorabilă angajatului, fiind mai riguros în aplicarea legii în raport cu acesta, decât în raport cu angajatorul. Aceasta, în condițiile în care sancțiunile disciplinare reglementate de Codul muncii sunt relativ disproporționate, trecându-se direct de la diminuarea salariului pe o perioadă de cel mult 3 luni cu cel mult 10%, la concedierea disciplinară.

14. Instanța de judecată arată și că reglementarea actuală creează și alte situații critice și nereglementate, cum ar fi cea a angajatului care s-a bucurat de ajutor de șomaj pe perioada concedierii nelegale și căruia, după reintegrare și după primirea despăgubirii în temeiul dispozițiilor art. 80 alin. (1) din Codul muncii, de regulă i se cere restituirea acestui ajutor de șomaj, în contextul unei legislații care nu reglementează această situație.

15. În opinia Curții de Apel Cluj — Secția a IV-a pentru litigii de muncă și asigurări sociale — Complet A1, faptul în sine că un salariat nu s-a angajat și în cazul său prejudiciul pe care l-a suportat prin concediere constă, în mod efectiv, din integralitatea drepturilor salariale pe care le-ar fi putut obține dacă nu era concediat, nu atrage ca o consecință crearea unei situații de discriminare în comparație cu salariatul care s-a angajat în condițiile în care nu există identitate de situații în cazul celor două tipuri de salariați. Astfel, consideră că există un risc pe care salariatul care nu se angajează și-l asumă — în măsura în care aceasta reprezintă o opțiune personală, iar nu rezultatul unei conjuncturi obiective — astfel încât tratamentul diferențiat al acestuia este, finalmente, rezultatul riscului pe care astfel și l-a asumat.

16. Concluzionând, Curtea de Apel Cluj — Secția a IV-a pentru litigii de muncă și asigurări sociale — Complet A1 susține următoarele: este încălcat art. 16 alin. (1) din Constituție, întrucât angajatorul se află pus într-o situație de inegalitate față

de angajat; sunt încălcate prevederile art. 21 alin. (1) și (2) și art. 124 alin. (2) din Constituție, întrucât angajatorul este împiedicat să se apere în mod eficient în justiție; se aduce atingere art. 44 alin. (1) și (2) din Constituție, deoarece se încalcă dreptul de proprietate al angajatorului, acesta fiind silit să plătească o despăgubire salariatului ce nu își are echivalentul într-o pagubă pe care acesta să o fi înregistrat; se încalcă art. 45 din Constituție, în sensul că exercitarea unei activități economice în condițiile impuse de dispozițiile art. 80 alin. (1) din Codul muncii nu este real garantată; este înfrânt art. 57 din Constituție, textul legal permițând exercitarea dreptului pe care îl reglementează cu rea-credință și într-un spirit speculativ; sunt înfrânate prevederile art. 135 alin. (1) și (2) lit. a) din Constituție, în sensul că, prin obligarea unui angajator care a concediat un angajat se plătească acestuia despăgubirile în discuție pentru perioada în care acesta s-a angajat la concurrentul său, sunt compromise tocmai libera și loiala concurență.

17. Compania Indiilor Orientale Prod — S.R.L. din Pantelimon, județul Ilfov susține, la rândul său, că dispozițiile de lege criticate sunt contrare prevederilor constituționale ale art. 44, art. 45, art. 57, art. 135, art. 16, art. 21 și art. 23, întrucât nu oferă suficientă claritate asupra înțelesului și întinderii juridice a despăgubirilor, nefiind corelate cu prejudiciul efectiv creat.

18. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

19. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

20. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

21. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 80 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 18 mai 2011, potrivit căroră „*În cazul în care concedierea a fost efectuată în mod netemeinic sau nelegal, instanța va dispune anularea ei și va obliga angajatorul la plata unei despăgubiri egale cu salariile indexate, majorate și reactualizate și cu celelalte drepturi de care ar fi beneficiat salariatul.*”

22. Autorii excepției consideră că dispozițiile de lege criticate sunt contrare următoarelor texte din Constituție: art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi a cetățenilor, art. 21 alin. (1) și (2) privind accesul liber la justiție, art. 23 referitor la libertatea individuală, art. 44 alin. (1) și (2) privind dreptul de proprietate, art. 45 referitor la libertatea economică, art. 57 referitor la exercitarea drepturilor și a libertăților, art. 124 alin. (2) privind înfăptuirea justiției și art. 135 alin. (1) și (2) lit. a) referitor la economie.

23. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 80 alin. (1) din Codul muncii fac parte din secțiunea a 7-a — „*Controlul și sancționarea concedierilor nelegale*” a capitolului V — „*Încetarea contractului individual de muncă*” și stabilesc că, în cazul în care concedierea a fost efectuată în mod netemeinic sau nelegal, instanța va dispune anularea ei și va obliga angajatorul la plata unei despăgubiri egale cu salariile indexate, majorate și reactualizate și cu

celelalte drepturi de care ar fi beneficiat salariatul. Astfel, dispozițiile de lege criticate reprezintă o concretizare a principiului repunerii părților în situația anterioară deciziei de concediere, aceasta fiind o consecință firească a lipirii de efecte a deciziei de concediere. Obligația angajatorului de plată a acestor despăgubiri operează în toate cazurile în care s-a constatat netemeinicia sau nelegalitatea actului de concediere *ope legis*. Spre deosebire de aceasta, reintegrarea în funcția deținută anterior poate avea loc numai dacă cel concediat solicită expres acest lucru instanței judecătorești. În acest sens, art. 80 alin. (2) din Codul muncii prevede că „*La solicitarea salariatului instanța care a dispus anularea concedierii va repune părțile în situația anterioară emiterii actului de concediere*”, iar alin. (3) prevede că „*În cazul în care salariatul nu solicită repunerea în situația anterioară emiterii actului de concediere, contractul individual de muncă va înceta de drept la data rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii judecătorești.*”

24. Așa cum a reținut Curtea prin Decizia nr. 1.267 din 27 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 885 din 14 decembrie 2011, nulitatea unui act juridic aduce părțile în situația în care acestea au fost înainte de apariția aceluiași act, deci operează regula repunerii în situația anterioară (Decizia nr. 150 din 25 februarie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 164 din 15 martie 2010). Repunerea în situația anterioară se poate realiza pe două căi specifice dreptului muncii, respectiv prin reintegrarea salariatului și plata de către angajator a unei despăgubiri egale cu salariile indexate, majorate și reactualizate și cu celelalte drepturi de care ar fi beneficiat salariatul, sau numai prin plata acestor despăgubiri. Astfel, anularea măsurii concedierii este însoțită în mod obligatoriu de plata despăgubirii menționate și, facultativ, la solicitarea angajatului, de reintegrarea acestuia.

25. Deși autorul excepției, respectiv Curtea de Apel Cluj — Secția a IV-a pentru litigii de muncă și asigurări sociale — Complet A1, susține că argumentele invocate reprezintă aspecte noi ce justifică o reconsiderare a jurisprudenței anterioare a Curții Constituționale, Curtea constată că acestea au mai fost analizate în jurisprudența sa.

26. Astfel, cu privire la existența unei pretense inegalități între salariat și angajator din perspectiva protecției legale a drepturilor și intereselor acestora, Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 1.267 din 27 septembrie 2011, anterioară, a reținut, în esență, că soluția legislativă criticată nu aduce atingere egalității în drepturi a cetățenilor, întrucât „*între părțile contractului de muncă — angajator și salariat — există o discrepanță vădită din punctul de vedere al potențialului economic și financiar în favoarea celui dintâi, de natură să îi permită a-și impune punctul de vedere la negocierea clauzelor contractului*”, astfel că „*statul de drept, democratic și social, așa cum este definită România în termenii art. 1 alin. (3) din Constituție, — este ținut să intervină legal în sprijinul celui aflat într-o poziție de inferioritate economică*”. Prin Decizia nr. 1.241 din 7 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 848 din 17 decembrie 2010, Curtea a reținut și că „*angajatorul care a cauzat un prejudiciu salariatului prin desfacerea nelegală a contractului de muncă nu se află în aceeași situație cu cel prejudiciat, iar obligația de despăgubire nu poate fi interpretată ca instituind o situație privilegiată pentru acesta din urmă.*”

27. Argumentul invocat de autorul prezentei excepții de neconstituționalitate, potrivit căruia salariatul are dreptul de a solicita acordarea daunelor morale și de a le proba este apreciat ca fiind irelevant, de vreme ce articolul de lege supus controlului de constituționalitate nu reglementează posibilitatea acordării daunelor morale, materie care face obiectul art. 253 alin. (1) din Codul muncii. De altfel, în ceea ce privește acordarea daunelor

morale, angajatorul poate invoca probe care să demonstreze inexistența sau/și caracterul nejustificat al acordării acestora.

28. Curtea a reținut însă că angajatorul se bucură de dreptul la un proces echitabil și de dreptul la apărare și în contextul dispozițiilor art. 80 alin. (1) din Legea nr. 53/2003. Astfel, Curtea a reținut că norma de lege criticată are ca ipoteză concedierea unui salariat în mod netemeinic sau nelegal, fapt ce trebuie stabilit în cadrul unui proces desfășurat cu respectarea principiului contradictorialității și pe baza unui probatoriu pertinent și convingător. Numai în urma stabilirii cu corectitudine a acestui fapt, instanța va dispune anularea măsurii de concediere și obligarea angajatorului în culpă la plata unei despăgubiri egale cu salariile indexate, majorate și reactualizate și cu celelalte drepturi de care ar fi beneficiat salariatul. Lipsirea salariatului de aceste drepturi reprezintă un prejudiciu efectiv suferit, indiferent dacă în perioada cuprinsă între data concedierii și cea a reîncadrării a realizat sau nu venituri din alte surse. Salariatul nu poate abuza de acest drept, întrucât beneficiază de el numai cu condiția stabilirii netemeinicii sau a nelegalității măsurii de concediere luate unilateral de angajator (Decizia nr. 318 din 29 martie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 292 din 3 mai 2007).

29. De asemenea, așa cum a reținut prin Decizia nr. 1.241 din 7 octombrie 2010, precitată, considerentele mai sus amintite răspund totodată și aspectelor invocate de autorul excepției referitoare la legitimitatea despăgubirii în situația în care salariatul a realizat venituri din executarea unui alt contract de muncă, ulterior concedierii. Prin aceeași decizie, Curtea a reținut că, de o deosebită relevanță pentru toate aspectele analizate sunt și considerentele Deciziei nr. 193 din 19 iunie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 6 august 2001, prin care au fost declarate ca neconstituționale prevederile art. 136 alin. (2) din Codul muncii, care prevedeau însăși ipoteza considerată ca fiind constituțională de către autorul excepției din prezenta cauză, și anume acordarea unei despăgubiri reduse, constând în diferența dintre salariul mediu realizat anterior desfacerii contractului de muncă și câștigul realizat între timp. Prin decizia amintită s-a statuat că o asemenea prevedere este contrară art. 16 alin. (1), art. 38 alin. (1) și art. 134 alin. (1) din Constituție, în forma anterioară revizuirii din 2003.

30. Cât privește argumentele referitoare la rolul pe care instanța de judecată trebuie să-l aibă în stabilirea întinderii despăgubirilor acordate salariatului, Curtea a reținut că dispozițiile de lege criticate — care obligă angajatorul la plata unei despăgubiri, egale cu salariile indexate, majorate și reactualizate și cu celelalte drepturi de care ar fi beneficiat salariatul, în cazul în care concedierea a fost efectuată în mod netemeinic sau nelegal — nu reprezintă o imixtiune în procesul de realizare a justiției, de vreme ce instanța trebuie mai întâi să stabilească dacă actul de concediere a fost dispus și efectuat în mod temeinic și legal. În situația în care concedierea a fost netemeinică sau nelegală, legiuitorul a prezumat că prejudiciul suferit de angajat este egal cu salariile indexate, majorate și reactualizate și cu celelalte drepturi de care ar fi beneficiat salariatul, indiferent dacă persoana concediată a obținut sau nu alte venituri între timp. Această obligație a angajatorului poate fi privită și ca o sancțiune pentru nerespectarea dispozițiilor de lege referitoare la concediere (Decizia nr. 243 din 19 aprilie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 495 din 1 iulie 2016, paragraful 21). În același sens, Curtea a arătat că anularea măsurii concedierii dispusă cu încălcarea Codului muncii trebuie să producă efecte juridice care să fie suficient de disuasive și care, în consecință, să prevină pe viitor comportamentul arbitrar al angajatorului (Decizia nr. 1.267 din 27 septembrie 2011, precitată).

31. Referitor la susținerea potrivit căreia dispozițiile de lege criticate nu țin cont de situația angajatorului, astfel că drepturile și interesele sale pot fi vătămăte, Curtea a reținut că angajatorul nu suferă o pierdere patrimonială, ci își execută obligațiile bănești la care angajatul era îndrituit în lipsa actului nelegal/netemeinic al angajatorului. Obligarea la executarea contractului încălcat și obligațiile pecuniare care decurg din acest lucru nu reprezintă o pierdere patrimonială, ci constituie expresia protecției principiului securității raporturilor juridice civile, principiu inerent unui stat de drept. Totodată, Curtea a arătat că situația financiară a angajatorului nu poate reprezenta un argument pentru a fi scutit de plata despăgubirilor datorate salariatului, întrucât, dacă s-ar accepta această ipoteză, s-ar ajunge în situația în care măsura anulării concedierii să fie lipsită de substanță, mai ales dacă angajatul nu ar cere reintegrarea (Decizia nr. 1.267 din 27 septembrie 2011).

32. În sfârșit, răspunzând susținerilor potrivit cărora aspectele formale ale deciziei de concediere nu ar trebui să prevaleze atunci când salariatul este suspectat de a fi săvârșit o faptă penală incompatibilă cu funcția deținută, Curtea a reținut că această perspectivă ignoră diferența dintre condițiile cerute de lege pentru a angaja răspunderea disciplinară a salariatului și răspunderea penală a acestuia. Astfel, răspunderea penală, al cărei izvor este însăși legea, se angajează în urma pronunțării unei hotărâri definitive de condamnare, moment până la care persoana este considerată nevinovată, potrivit art. 23 alin. (11) din Constituție. Pe de altă parte, răspunderea disciplinară, având ca temei contractul încheiat între părțile raportului de muncă, este rezultatul parcurgerii unei proceduri disciplinare și al constatării faptului că există o faptă în legătură cu munca, ce constă într-o acțiune sau inacțiune săvârșită cu vinovăție de către salariat, prin care acesta a încălcat normele legale, regulamentul intern, contractul individual de muncă sau contractul colectiv de muncă aplicabil, ordinele și dispozițiile legale ale conducătorilor ierarhici. Decizia de sancționare disciplinară este supusă unor condiții care, așa cum a arătat Curtea Constituțională prin Decizia nr. 1.675 din 15 decembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 112 din 19 februarie 2010 și Decizia nr. 1.243 din 22 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 915 din 22 decembrie 2011, „au ca scop asigurarea stabilității raporturilor de muncă, a desfășurării acestora în condiții de

legalitate și a respectării drepturilor și îndatoririlor ambelor părți ale raportului juridic de muncă”. În același timp, aceste condiții „sunt menite să asigure apărarea drepturilor și intereselor legitime ale salariatului, având în vedere poziția obiectiv dominantă a angajatorului în desfășurarea raportului de muncă. Aplicarea sancțiunilor disciplinare și, în mod special, încetarea raportului de muncă din voința unilaterală a angajatorului sunt permise cu respectarea unor condiții de fond și de formă riguros reglementate de legislația muncii, în scopul prevenirii eventualelor conduite abuzive ale angajatorului. Prin deciziile mai sus amintite, Curtea a subliniat că mențiunile și precizările pe care în mod obligatoriu trebuie să le conțină decizia de aplicare a sancțiunii disciplinare au rolul, în primul rând, de a-l informa concret și complet pe salariat cu privire la faptele, motivele și temeiurile de drept pentru care i se aplică sancțiunea, inclusiv cu privire la căile de atac și termenele în care are dreptul să constate temeinicia și legalitatea măsurilor dispuse din voința unilaterală a angajatorului. De asemenea, Curtea a precizat că „angajatorul, întrucât deține toate datele, probele și informațiile pe care se întemeiază măsura dispusă, trebuie să facă dovada temeiniciei și legalității acelei măsuri, salariatul putând doar să le combată prin alte dovezi pertinente. Astfel, mențiunile și precizările prevăzute de textul de lege sunt necesare și pentru instanța judecătorească, în vederea soluționării legale și temeinice a eventualelor litigii determinate de actul angajatorului.” Mai mult, Curtea a reținut că despăgubirile pe care, pe de o parte, angajatorul le datorează salariatului pentru concedierea nelegală și cele pe care, pe de altă parte, salariatul le datorează angajatorului în urma constatării vinovăției sale penale se referă la aspecte diferite, ce nu pot fi confundate (Decizia nr. 199 din 3 aprilie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 580 din 9 iulie 2018).

33. Curtea apreciază că cele reținute în deciziile mai sus amintite răspund criticilor de neconstituționalitate invocate în prezenta cauză, iar argumentele invocate de Curtea de Apel Cluj — Secția a IV-a pentru litigii de muncă și asigurări sociale — Complet A1 nu constituie aspecte nou intervenite, care să determine o schimbare a jurisprudenței Curții Constituționale în materie, astfel că soluțiile și considerentele acestor decizii își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

34. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate ridicată, din oficiu, de Curtea de Apel Cluj — Secția a IV-a pentru litigii de muncă și asigurări sociale — Complet A1 și de Compania Indiilor Orientale Prod — S.R.L. din Pantelimon, județul Ilfov în Dosarul nr. 3.229/117/2017 și constată că dispozițiile art. 80 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Cluj — Secția a IV-a pentru litigii de muncă și asigurări sociale — Complet A1 și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 6 octombrie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 876

din 9 decembrie 2020

referitoare la obiecția de neconstituționalitate a Legii privind respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 166/2020 pentru modificarea Legii nr. 173/2020 privind unele măsuri pentru protejarea intereselor naționale în activitatea economică

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent-șef

1. Pe rol se află soluționarea obiecției de neconstituționalitate a Legii privind respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 166/2020 pentru modificarea Legii nr. 173/2020 privind unele măsuri pentru protejarea intereselor naționale în activitatea economică, obiecție formulată de Guvernul României, în temeiul art. 146 lit. a) din Constituție și al art. 15 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.

2. Cu Adresa nr. 5/5.715 din 2 noiembrie 2020, Guvernul a trimis Curții Constituționale sesizarea formulată, care a fost înregistrată cu nr. 6.820 din 3 noiembrie 2020 și constituie obiectul Dosarului nr. 1.939A/2020.

3. În motivarea sesizării de neconstituționalitate, autorul obiecției susține că Legea privind respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 166/2020 pentru modificarea Legii nr. 173/2020 privind unele măsuri pentru protejarea intereselor naționale în activitatea economică încalcă prevederile art. 115 alin. (5) teza finală și ale art. 76 alin. (1) din Constituție. Din analiza informațiilor de pe site-ul Camerei Deputaților rezultă că Legea nr. 173/2020 a fost adoptată ca lege organică de ambele Camere, respectiv cu majoritatea absolută a voturilor fiecărei Camere, conform art. 76 alin. (1) din Legea fundamentală. Prin urmare, Legea nr. 173/2020 a reglementat în domeniul legii organice al cărei domeniu este strict delimitat la nivel constituțional. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 166/2020 a modificat Legea nr. 173/2020, ceea ce înseamnă că aceasta a intervenit în domeniul legii organice, conform obiectului său de reglementare. Conform principiului ierarhiei actelor normative ce rezultă din art. 1 alin. (5) din Legea fundamentală, evenimentele legislative ce se produc cu privire la legi organice trebuie să se realizeze prin acte normative cu forță juridică cel puțin egală cu legea ce suferă acel eveniment legislativ. Prin urmare, o lege organică poate fi modificată/completată/abrogată prin lege organică sau prin ordonanță de urgență a Guvernului.

4. În speță, Guvernul a modificat Legea nr. 173/2020 prin ordonanță de urgență, fiind respectat principiul ierarhiei actelor normative. Potrivit art. 115 alin. (5) teza finală din Constituție, ordonanța de urgență cuprinzând norme de natura legii organice se aprobă cu majoritatea prevăzută la art. 76 alin. (1) din Legea fundamentală. Potrivit acestei dispoziții, legea de aprobare a ordonanței de urgență trebuie să fie adoptată cu majoritatea absolută a voturilor fiecărei Camere.

5. Guvernul arată că, în cadrul procedurii parlamentare, legea de aprobare a ordonanței de urgență a fost transformată în lege de respingere. Aceasta ar fi trebuit să fie adoptată cu majoritatea absolută a voturilor în fiecare Cameră, conform

prevederilor art. 115 alin. (5) teza finală coroborat cu art. 76 alin. (1) din Constituție, întrucât prin transformarea proiectului de aprobare a ordonanței de urgență în proiect de respingere nu se pierde caracterul de lege organică al legii, conform Deciziei Curții Constituționale nr. 972 din 31 octombrie 2007.

6. Or, din informațiile existente pe pagina de internet a Camerei Deputaților rezultă că, în Senat, Legea de respingere a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 166/2020 a fost adoptată ca lege organică, cu majoritatea prevăzută de art. 76 alin. (1) din Constituție, iar în Camera Deputaților, aceeași lege de respingere a fost adoptată ca lege ordinară, cu majoritatea prevăzută la art. 76 alin. (2) din Constituție.

7. Având în vedere argumentele expuse, Guvernul apreciază că nerespectarea normelor constituționale ale art. 76 alin. (1) și ale art. 115 alin. (5) teza finală atrage și înfrângerea prevederilor art. 1 alin. (5) din Legea fundamentală, potrivit cărora „respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie”.

8. În conformitate cu dispozițiile art. 16 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, sesizarea a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Avocatului Poporului, pentru a comunica punctele lor de vedere.

9. Președintele Camerei Deputaților a transmis cu Adresa nr. 2/7.378 din 24 noiembrie 2020, înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 7.570 din 24 noiembrie 2020, punctul său de vedere cu privire la sesizarea de neconstituționalitate, prin care arată că aceasta este neîntemeiată. Arată că obiectul de reglementare al Legii nr. 173/2020, supusă modificării prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 166/2020, îl reprezintă instituirea unor măsuri pentru protejarea intereselor naționale în activitatea economică. Legea contestată privește respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 166/2020 care modifică și completează dispozițiile Legii nr. 173/2020, în sensul înlocuirii sintagmei „participațiile statului” cu „acțiunile deținute de stat”. Or, această intervenție legislativă asupra dispozițiilor Legii nr. 137/2020 nu poate fi încadrată în categoria legilor organice, respectiv în ipoteza prevăzută expres de art. 73 alin. (3) lit. m) din Constituție care vizează regimul juridic general în domeniul proprietății. Este invocată Decizia Curții Constituționale nr. 537 din 18 iulie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 679 din 6 august 2018, care statuează că „modificarea poate fi operată și prin norme cu caracter ordinar, dacă dispozițiile modificate nu conțin norme de natura legii organice, ci se referă la aspecte care nu sunt în directă legătură cu domeniul de reglementare al legii organice. În consecință, ceea ce este definitoriu pentru a delimita cele două categorii de legi este criteriul material al legii, respectiv conținutul său normativ”. Așa fiind, președintele Camerei Deputaților apreciază că obiecția privind încălcarea principiului ierarhiei actelor normative și a prevederilor art. 115 alin. (5) teza finală și ale art. 76 alin. (1) din Constituție este neîntemeiată.

10. Distinct de criticile formulate, președintele Camerei Deputaților arată că o lege cu un obiect de reglementare similar celui al legii supuse controlului (Legea privind aprobarea

Ordonanței Guvernului nr. 14/2014 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 88/1997 privind privatizarea societăților) a fost adoptată de Camera Deputaților ca lege ordinară, în condițiile art. 76 alin. (2) din Constituție. Prin urmare, ordonanțe ale Guvernului având același obiect de reglementare nu pot fi aprobate/respinse prin legi adoptate diferit, astfel că, în calitate de Cameră decizională, Camera Deputaților s-a conformat prevederilor constituționale, astfel cum a statuat Curtea Constituțională prin Decizia nr. 624 din 26 octombrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 937 din 22 noiembrie 2016, conform căreia sintagma „decide definitiv”, cu privire la Camera decizională, nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune ca proiectul sau propunerea legislativă adoptată de prima Cameră sesizată să fie dezbătută în Camera decizională, unde i se pot aduce modificări și completări.

11. **Președintele Senatului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la obiecția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând obiecția de neconstituționalitate, punctul de vedere al președintelui Camerei Deputaților, raportul judecătorului-raportor, dispozițiile Legii privind respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 166/2020 pentru modificarea Legii nr. 173/2020 privind unele măsuri pentru protejarea intereselor naționale în activitatea economică, precum și prevederile Constituției, reține următoarele:

12. Actul de sesizare are ca **obiect al criticilor de neconstituționalitate** dispozițiile Legii privind respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 166/2020 pentru modificarea Legii nr. 173/2020 privind unele măsuri pentru protejarea intereselor naționale în activitatea economică.

13. Autorul sesizării susține că dispozițiile criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 115 alin. (5) teza finală și ale art. 76 alin. (1) din Constituție, referitoare la procedura de adoptare a legilor organice.

14. În vederea soluționării prezentei obiecții de neconstituționalitate, Curtea va proceda la verificarea îndeplinirii condițiilor de admisibilitate a acesteia, prevăzute de art. 146 lit. a) teza întâi din Constituție și de art. 15 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, sub aspectul titularului dreptului de sesizare, al termenului în care acesta este îndrituit să sesizeze instanța constituțională, precum și al obiectului controlului de constituționalitate. În jurisprudența sa, Curtea a statuat că primele două condiții se referă la regularitatea sesizării instanței constituționale, din perspectiva legalei sale sesizări, iar cea de-a treia vizează stabilirea sferei sale de competență, astfel încât urmează a fi cercetate în ordinea menționată, constatarea neîndeplinirii uneia având efecte dirimante și făcând inutilă analiza celorlalte condiții (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 67 din 21 februarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 223 din 13 martie 2018, paragraful 70, sau Decizia nr. 385 din 5 iunie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 488 din 13 iunie 2018, paragraful 32).

15. Referitor la *titularul dreptului de sesizare*, prezenta obiecție de neconstituționalitate a fost formulată de Guvern, sub semnătura prim-ministrului, care, în temeiul art. 146 lit. a) teza întâi din Constituție și al art. 15 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, are dreptul de a sesiza Curtea Constituțională pentru exercitarea controlului de constituționalitate *a priori*, fiind, așadar, îndeplinită această primă condiție de admisibilitate. Cu privire la *termenul în care poate fi sesizată instanța de control constituțional* și la *obiectul controlului de constituționalitate*, Curtea constată că Legea privind respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 166/2020 pentru modificarea Legii nr. 173/2020 privind unele

măsuri pentru protejarea intereselor naționale în activitatea economică a fost adoptată, în procedură de urgență, de Camera Deputaților, Cameră decizională, în data de 14 octombrie 2020, a fost depusă, în aceeași zi, la secretarul general pentru exercitarea dreptului de sesizare cu privire la neconstituționalitatea legii și apoi trimisă spre promulgare, în data de 16 octombrie 2020. Prezenta sesizare a fost înregistrată la Curtea Constituțională în data de 3 noiembrie 2020. Într-o atare situație, luând act de faptul că sesizarea de neconstituționalitate a fost formulată în termenul de 20 de zile, prevăzut de art. 77 alin. (1) teza a doua din Constituție, și că legea nu a fost promulgată de Președintele României, Curtea constată că obiecția de neconstituționalitate este admisibilă sub aspectul respectării celor două condiții.

16. Așadar, nefiind incident un fine de neprimire a sesizării astfel formulate, Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. a) din Constituție și ale art. 1, 10, 15, 16 și 18 din Legea nr. 47/1992, să se pronunțe asupra constituționalității prevederilor legale criticate.

17. Examinând criticile de neconstituționalitate, Curtea reține că, potrivit titlului actului normativ supus controlului, dispozițiile acestuia au ca obiect de reglementare respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 166/2020 pentru modificarea Legii nr. 173/2020 privind unele măsuri pentru protejarea intereselor naționale în activitatea economică. Analizând conținutul normativ al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 166/2020, Curtea observă că aceasta a modificat dispozițiile art. 1 și ale art. 2 alin. (1) din Legea nr. 173/2020, înlocuind sintagma „participațiile statului” cu sintagma „acțiunile deținute de stat” din cuprinsul acestor norme. Curtea constată că legea supusă controlului respinge ordonanța de urgență, astfel că, de la data intrării sale în vigoare, modificările aduse Legii nr. 173/2020 vor înceta să mai producă efecte juridice, conținutul normativ al acesteia revenind la forma inițială care făcea referire la „participațiile statului”. Așa cum a statuat Curtea prin Decizia nr. 498 din 8 iunie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 554 din 27 iunie 2006, „respingerea prin lege a unei ordonanțe reprezintă infirmarea expresă de către Parlament a politicii legislative pe care ordonanța o exprimase, având drept consecință ca un asemenea act să își înceteze aplicabilitatea, să nu se mai aplice în viitor”.

18. Curtea constată că, potrivit formulei redacționale din cuprinsul său, legea de respingere a ordonanței de urgență „a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată”, deci în regim de lege ordinară. Curtea observă că, întrucât legea modificată (Legea nr. 173/2020) a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituție, deci în regim de lege organică, este necesar a analiza în ce măsură legiuitorul a respectat dispozițiile constituționale referitoare la procedura de adoptare a legii în funcție de domeniul reglementat. Astfel, sunt relevante cele reținute de Curte cu privire la legile de respingere a ordonanțelor de urgență. Prin Decizia nr. 972 din 31 octombrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 828 din 4 decembrie 2007, Curtea a statuat că, „așa cum rezultă din stenograma ședinței din 18 septembrie 2007, Plenul Senatului a respins [...] proiectul de Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 25/2007, considerând pe cale de consecință că a fost respinsă și ordonanța. Semnificația acestui vot privește deci transformarea instantanee a proiectului de lege de aprobare în proiect de lege de respingere a ordonanței de urgență, cu același caracter de lege organică. Așa fiind, acest proiect de lege trebuie și el să fie adoptat cu majoritatea de voturi cerută pentru lege organică, în condițiile art. 76 alin. (1) din Constituție. Întrucât legea dedusă controlului nu satisface această exigență,

fiind adoptată în conformitate cu prevederile art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituție ca lege ordinară, Curtea constată că aceasta este viciată de neconstituționalitate, în ansamblu”.

19. Pentru a determina însă incidența art. 76 alin. (1) din Constituție cu privire la procedura de adoptare a legii criticate, Curtea apreciază necesară expunerea jurisprudenței sale referitoare la procedura de modificare a legilor organice. Curtea a reținut că domeniul legilor organice este foarte clar delimitat prin textul Constituției, art. 73 alin. (3) fiind de strictă interpretare (Decizia nr. 53 din 18 mai 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 312 din 9 noiembrie 1994), astfel încât legiuitorul este obligat să adopte legi organice numai în domeniile expres prevăzute. Curtea, în jurisprudența sa (de exemplu, Decizia nr. 392 din 2 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 667 din 11 septembrie 2014), a statuat că ori de câte ori o lege derogă de la o lege organică, ea trebuie calificată ca fiind organică, întrucât intervine tot în domeniul rezervat legii organice. Mai mult, având în vedere decizia mai sus citată, se poate concluziona în sensul că legiuitorul constituant a stabilit, în mod indirect, în cuprinsul conținutului normativ al art. 73 alin. (3) din Constituție, că reglementările derogatorii sau speciale de la cea generală în materie trebuie și ele adoptate, la rândul lor, tot printr-o lege din aceeași categorie. Altfel spus, Curtea a reținut că dispozițiile unei legi organice nu pot fi modificate decât prin norme cu aceeași forță juridică.

20. De asemenea, Curtea a reținut că modificarea poate fi operată și prin norme cu caracter ordinar, dacă dispozițiile modificate nu conțin norme de natura legii organice, ci se referă la aspecte care nu sunt în directă legătură cu domeniul de reglementare al legii organice. În consecință, ceea ce este definitoriu pentru a delimita cele două categorii de legi este criteriul material al legii, respectiv conținutul său normativ (a se vedea și Decizia nr. 53 din 18 mai 1994, menționată anterior/mai sus, Decizia nr. 88 din 2 iunie 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 207 din 3 iunie 1998, și Decizia nr. 442 din 10 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 526 din 15 iulie 2015). Curtea, spre exemplu, prin Decizia nr. 88 din 2 iunie 1998, precitată, Decizia nr. 548 din 15 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 495 din 2 iulie 2008, sau Decizia nr. 786 din 13 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 400 din 12 iunie 2009, a stabilit că „este posibil ca o lege organică să cuprindă, din motive de politică legislativă, și norme de natura legii ordinare, dar fără ca aceste norme să capete natură de lege organică, întrucât, altfel, s-ar extinde domeniile rezervate de Constituție legii organice. De aceea, printr-o lege ordinară se pot modifica dispoziții dintr-o lege organică, dacă acestea nu conțin norme de natura legii organice, întrucât se referă la

aspecte care nu sunt în directă legătură cu domeniul de reglementare al legii organice. În consecință, criteriul material este cel definitoriu pentru a analiza apartenența sau nu a unei reglementări la categoria legilor ordinare sau organice”.

21. În cauza de față, Curtea constată că obiectul de reglementare al ordonanței de urgență respinse de Parlament îl reprezintă circumscrierea măsurilor adoptate pentru protejarea intereselor naționale în activitatea economică (interzicerea, pentru o perioadă de doi ani, a înstrăinării participațiilor statului la companiile și societățile naționale, precum și la orice altă societate la care statul are calitatea de acționar, indiferent de cota de participație deținută, respectiv suspendarea pentru o perioadă de doi ani, a oricăror operațiuni privind înstrăinarea participațiilor statului la companiile și societățile naționale, precum și la societățile la care statul are calitatea de acționar, începute anterior) cu privire la „acțiunile deținute de stat”. Prin legea de respingere a ordonanței de urgență măsurile legislative vor viza din nou „participațiile statului”, deci obiectul de reglementare al legii îl constituie sfera de incidență a măsurilor cu scop de protejare a intereselor naționale. Legea fundamentală nu cuprinde dispoziții exprese și nici nu impune reglementarea regimului juridic al „acțiunilor deținute de stat”/”participațiilor statului” prin norme de natura legii organice. Prin urmare, sub aspectul criteriului material, întrucât conține norme care nu se încadrează în ipotezele prevăzute expres de art. 73 alin. (3) din Constituție, normă de strictă interpretare și aplicare, legea supusă controlului este o lege cu caracter ordinar. De altfel, autorul sesizării nu circumscrie regimul juridic al „acțiunilor deținute de stat” niciunui dintre domeniile prevăzute la art. 73 alin. (3) din Constituție, iar acesta nu poate fi subsumat art. 73 alin. (3) lit. t) din Constituție, printre „celelalte domenii pentru care în Constituție se prevede adoptarea de legi organice”, care sunt stabilite expres, la art. 31 alin. (5), art. 40 alin. (3), art. 55 alin. (2), art. 58 alin. (3), art. 79 alin. (2), art. 102 alin. (3), art. 105 alin. (2), art. 117 alin. (3), art. 118 alin. (2) și (3), art. 120 alin. (2), art. 126 alin. (4) și (5) și art. 142 alin. (5) din Constituție (a se vedea, în același sens, Decizia nr. 1.150 din 6 noiembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 832 din 10 decembrie 2008, și Decizia nr. 537 din 18 iulie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 679 din 6 august 2018).

22. Prin urmare, Curtea constată că, în acord cu jurisprudența sa, Legea privind respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 166/2020 pentru modificarea Legii nr. 173/2020 privind unele măsuri pentru protejarea intereselor naționale în activitatea economică, adoptată cu majoritatea simplă, respectiv cu votul majorității membrilor prezenți ai fiecărei Camere, în temeiul art. 76 alin. (2) din Constituție, respectă procedura constituțională de adoptare a legilor ordinare, fără a încălca dispozițiile art. 73 alin. (3) și ale art. 1 alin. (5) din Legea fundamentală.

23. Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 146 lit. a) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 11 alin. (1) lit. A.a), al art. 15 alin. (1) și al art. 18 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge obiecția de neconstituționalitate formulată de Guvern și constată că Legea privind respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 166/2020 pentru modificarea Legii nr. 173/2020 privind unele măsuri pentru protejarea intereselor naționale în activitatea economică este constituțională în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Președintelui României și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 9 decembrie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent-șef,
Mihaela Senia Costinescu

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE**

pentru aprobarea plății contribuției financiare voluntare a României pentru anul 2021 la Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică — OCDE, în vederea finanțării proiectului ce vizează protecția și confidențialitatea datelor transmise de către țările care implementează Standardul comun de raportare al OCDE — „Sistemul comun de transmitere a datelor”

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 5 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/2016 privind stabilirea unor măsuri la nivelul administrației publice centrale și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă plata contribuției financiare voluntare a României pentru anul 2021 către Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică — OCDE, în vederea finanțării proiectului ce vizează protecția și confidențialitatea datelor transmise de către țările care implementează Standardul comun de raportare al OCDE — „Sistemul comun de transmitere a datelor”, în limita echivalentului în lei al sumei totale de 20.000 euro/an.

Art. 2. — (1) Suma necesară plății contribuției financiare voluntare a României prevăzute la art. (1) se asigură de la bugetul de stat, prin bugetul aprobat Ministerului Finanțelor Publice pentru anul 2020.

(2) Echivalentul în lei al sumei prevăzute la art. 1 se calculează pe baza cursului oficial de schimb leu/euro al Băncii Naționale a României la data efectuării plății.

PRIM-MINISTRU INTERIMAR
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:
Ministrul finanțelor publice,
Vasile-Florin Cîțu
Ministrul afacerilor externe,
Bogdan Lucian Aurescu

București, 17 decembrie 2020.
Nr. 1.106.

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRÂRE**

privind aprobarea plății contribuției financiare voluntare a României la Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE), în vederea finanțării Rețelei Anticorupție pentru Europa de Est și Asia Centrală (ACN) a OCDE în anul 2020

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 5 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/2016 privind stabilirea unor măsuri la nivelul administrației publice centrale și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă cuantumul și plata contribuției financiare voluntare a României la Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE) în vederea finanțării Rețelei Anticorupție pentru Europa de Est și Asia Centrală (ACN) a OCDE în anul 2020, în limita echivalentului în lei al sumei de 7.000 euro.

Art. 2. — Echivalentul în lei al sumei prevăzute la art. 1 se calculează pe baza cursului oficial de schimb leu/euro al Băncii Naționale a României la data efectuării plății și se suportă din bugetul aprobat Ministerului Justiției pentru anul 2020.

PRIM-MINISTRU INTERIMAR
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:
Ministrul justiției,
Marian Cătălin Predoiu
Ministrul finanțelor publice,
Vasile-Florin Cîțu
Ministrul afacerilor externe,
Bogdan Lucian Aurescu

București, 17 decembrie 2020.
Nr. 1.107.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind declanșarea procedurilor de expropriere a tuturor imobilelor proprietate privată situate pe amplasamentul suplimentar, necesar pentru relocarea utilităților, care fac parte din coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național „Pod suspendat peste Dunăre în zona Brăila”, județele Brăila și Tulcea

Având în vedere dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 612/2017 pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Pod suspendat peste Dunăre în zona Brăila”, județele Brăila și Tulcea, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 5 alin. (1) și art. 12 alin. (1) din Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă amplasamentul suplimentar al lucrării de utilitate publică de interes național „Pod suspendat peste Dunăre în zona Brăila”, județele Brăila și Tulcea, necesar pentru relocarea utilităților, potrivit planului de amplasament/hărții topografice prevăzut(e) în anexa nr. 1*) la prezenta hotărâre.

Art. 2. — (1) Se aprobă declanșarea procedurii de expropriere a tuturor imobilelor proprietate privată situate pe amplasamentul suplimentar, necesar pentru relocarea utilităților, prevăzut la art. 1, care fac parte din coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național „Pod suspendat peste Dunăre în zona Brăila”, județele Brăila și Tulcea, expropriator fiind statul român, reprezentat de Ministerul Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor, prin Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere — S.A.

(2) Se aprobă lista cuprinzând imobilele proprietate privată supuse exproprierii, potrivit alin. (1), situate pe raza localităților Brăila și Vădeni din județul Brăila și a localităților Smârdan și Jijila din județul Tulcea, proprietarii sau deținătorii acestora, precum și sumele individuale aferente despăgubirilor, prevăzută în anexa nr. 2.

Art. 3. — (1) Sumele individuale estimate de expropriator, aferente despăgubirilor pentru imobilele proprietate privată situate pe amplasamentul suplimentar, necesar pentru relocarea utilităților, prevăzut la art. 1, care fac parte din coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național „Pod suspendat peste Dunăre în zona Brăila”, județele Brăila și Tulcea, aflate pe raza localităților Brăila și Vădeni din județul Brăila și a localităților Smârdan și Jijila din județul Tulcea, sunt în cuantum total de 76 mii lei și se alocă de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor, în conformitate cu Legea bugetului de stat pe anul 2020 nr. 5/2020, cu modificările și completările ulterioare, la capitolul 84.01 „Transporturi”, subcapitolul 03 „Transport

rutier”, titlul 58 „Proiecte cu finanțare din fonduri externe nerambursabile aferente cadrului financiar 2014—2020”, articolul 58.01 „Programe din Fondul European de Dezvoltare Regională” — FEDR.

(2) Sumele individuale prevăzute la alin. (1) se virează de către Ministerul Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor, în termen de cel mult 30 de zile de la data solicitării acestora, într-un cont bancar deschis pe numele Companiei Naționale de Administrare a Infrastructurii Rutiere — S.A., la dispoziția proprietarilor de imobile proprietate privată situate pe amplasamentul suplimentar, necesar relocării utilităților, prevăzut la art. 1, care fac parte din coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național, în vederea efectuării plății despăgubirilor în cadrul procedurilor de expropriere, în condițiile legii.

Art. 4. — Ministerul Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor, prin Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere — S.A., răspunde de realitatea datelor înscrise în lista cuprinzând imobilele proprietate privată situate pe amplasamentul suplimentar, necesar relocării utilităților, prevăzut la art. 1, care fac parte din coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național, de corectitudinea datelor înscrise în documentele care au stat la baza stabilirii acestora, precum și de modul de utilizare, în conformitate cu dispozițiile legale, a sumei alocate potrivit prevederilor prezentei hotărâri.

Art. 5. — Planul de amplasament al lucrării de utilitate publică de interes național, prevăzut la art. 1, se aduce la cunoștință publică și prin afișarea la sediile consiliilor locale implicate și, respectiv, prin afișare pe pagina proprie de internet a expropriatorului, în condițiile legii.

Art. 6. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU INTERIMAR
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:
Ministrul transporturilor, infrastructurii și comunicațiilor,
Lucian Nicolae Bode
Ministrul finanțelor publice,
Vasile-Florin Cițu

București, 17 decembrie 2020.
Nr. 1.110.

*) Anexa nr. 1 se comunică persoanelor fizice și juridice interesate, la solicitarea acestora, de către Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere — S.A., care este depozitarul acesteia, imposibilitatea publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a hărții topografice fiind determinată de impedimente de natură tehnico-redacțională.

LISTA

cuprinzând imobilele proprietate privată situate pe amplasamentul suplimentar, necesar pentru relocarea utilităților, care fac parte din coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național „Pod suspendat peste Dunăre în zona Brăila”, aflate pe raza localităților Brăila și Vădeni din județul Brăila și a localităților Smârdan și Jijila din județul Tulcea, proprietarii sau deținătorii acestora, precum și sumele individuale aferente despăgubirilor

Nr. crt.	Județul	UAT	Numele și prenumele proprietarului/deținătorului imobilului	Poziția față de localitate	Categoria de folosință	Nr. țaria	Nr. parcelă	Nr. cadastral	Nr. CF	Suprafața din acte (mp)	Suprafața expropriată (mp)	Construcții expropriate (mp)	Valoare despăgubiri teren	Valoare despăgubiri construcții	Valoare totală despăgubiri
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
1	Brăila	Brăila	S.C. LUKOIL ROMANIA — S.R.L.	Intravilan	CC	23	218/1 L1	95158	95158	7.836	11		1.650,00		1.650,00
2	Brăila	Brăila	S.C. NADOR COM — S.R.L. BRĂILA prin lichidator SIERRA QUADRANT	Intravilan	Arabil	15	166/1/3 L1	95106	95106	3.932	191		13.370,00		13.370,00
3	Brăila	Brăila	Municipiul Brăila — domeniul privat	Intravilan	Arabil	22	211/1	95722	95722	12.057	218		15.260,00		15.260,00
4	Brăila	Brăila	S.C. METRANS — S.A. BRĂILA	Intravilan	CC			84133	84133	12.222	118	118	17.770,00	10.620,00	17.770,00
5	Brăila	Brăila	Radu Joița	Intravilan	Arabil	15	166/1/1	95115	95115	35.256	87		6.090,00		6.090,00
6	Brăila	Brăila	Municipiul Brăila — domeniul privat	Intravilan	Arabil	16	173/8	95767	95767	4.179	7		490,00		490,00
7	Brăila	Brăila	Municipiul Brăila — domeniul privat	Intravilan	Arabil	12	141/4	95835	95835	38.783	40		2.800,00		2.800,00
8	Brăila	Brăila	Municipiul Brăila — domeniul privat	Intravilan	Arabil	12	141/2	95741	95741	18.312	72		5.040,00		5.040,00
9	Brăila	Vădeni	Scarlet Raul Petre	Extravilan	Arabil	200	2/1 Lot 1	76731	76731	5.373	20		52,00		52,00
10	Brăila	Vădeni	Scarlet Raul Petre	Extravilan	Arabil	200	2/1 Lot 4	76732	76732	30.468	14		36,00		36,00
11	Brăila	Vădeni	Chivu Madalina Mariana, Chivu Iulian	Extravilan	Arabil	199	P1301/13 Lot 1	76641	76641	1.214	27		70,00		70,00
12	Brăila	Vădeni	Chivu Madalina Mariana, Chivu Iulian	Extravilan	Arabil	199	P1301/12	76648	76648	2.140	7		18,00		18,00
13	Brăila	Vădeni	Milea Aneta	Extravilan	Arabil	199	P1301/17			9.777	40		104,00		104,00
14	Tulcea	Smârdan	Nitu Constantin; Nitu Gheorghe; Balan Nita; Drugan Elisabeta; Nitu Dan	Extravilan	Arabil	32	219/1	32045	32045	30.557	56		122,08		122,08

0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
15	Tulcea	Smârdan	Nitu Constantin; Nitu Gheorghe; Balan Nita; Drugan Elisabeta; Nitu Dan	Extravilan	Arabil	32	219/2	32046	32046	17.000	40		87,20		87,20
16	Tulcea	Smârdan	Ardeleanu Nicolae	Extravilan	Arabil	33	222	31983	31983	8.843	16		34,88		34,88
17	Tulcea	Smârdan	Stroe Georgica Marian	Extravilan	Arabil	33	222	31985	31985	9.016	16		34,88		34,88
18	Tulcea	Smârdan	Varabiev Iacob, Varabiev Achim Stroe, Georgica Marian	Extravilan	Arabil	33	222	31987	31987	9.140	16		34,88		34,88
19	Tulcea	Smârdan	Stan Elena, Petrescu Maria, Petrescu Stana	Extravilan	Arabil	33	222	31989	31989	15.000	16		34,88		34,88
20	Tulcea	Smârdan	David Zenovia	Extravilan	Arabil	33	222	31991	31991	10.000	16		34,88		34,88
21	Tulcea	Smârdan	Comuna Smârdan — domeniul privat	Extravilan	Arabil	32	219	32232	32232	15.584	12		26,16		26,16
22	Tulcea	Smârdan	Comuna Smârdan — domeniul privat	Extravilan	Ape stătătoare	—	223/4	32264	32264	3.094	8		11,60		11,60
23	Tulcea	Smârdan	Comuna Smârdan — domeniul privat	Extravilan	Pășune	35	387	32429	32429	56.400	9		13,05		13,05
24	Tulcea	Smârdan	Comuna Smârdan — domeniul privat	Extravilan	Arabil	35	389	32417	32417	1.689.964	16		34,88		34,88
25	Tulcea	Smârdan	Comuna Smârdan — domeniul privat	Extravilan	Arabil	35	389	33917	33917	4.947	32		69,76		69,76
26	Tulcea	Smârdan	Comuna Smârdan — domeniul privat	Extravilan	Pășune	35	387	32429	32429	56.400	4		5,80		5,80
27	Tulcea	Smârdan	Comuna Smârdan — domeniul privat	Extravilan	Arabil	45/1	308	33061	33061	29.453	27		58,86		58,86
28	Tulcea	Smârdan	Serban Marin	Extravilan	Arabil	45	372/9 L1	33055	33055	9.068	185		403,30		403,30
29	Tulcea	Jijila	S.C. VANIB CERES — S.R.L.	Extravilan	Arabil	20	474 L 3	35601	35601	17.872	27		58,86		58,86
30	Tulcea	Jijila	Duduta Ion	Extravilan	Arabil	20	463/2 L2	32771	32771	14.100	185		403,30		403,30
31	Tulcea	Jijila	Comuna Jijila — domeniul privat	Extravilan	Pășune	18	565	33161	33161	439.356	311		450,95		450,95
TOTAL											1.844	118	64.670,20	10.620,00	75.290,20

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE

ORDIN

**pentru modificarea Instrucțiunilor privind transferul studenților înmatriculați
în cadrul programelor de studii universitare de licență în instituțiile de învățământ superior militar,
aprobate prin Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.144/2012**

Pentru aplicarea prevederilor art. 25 alin. 4 din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere dispozițiile art. 176 alin. (5) din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, și ale Ordinului ministrului educației naționale interimar nr. 5.140/2019 pentru aprobarea Metodologiei privind mobilitatea academică a studenților,

în temeiul prevederilor art. 40 alin. (1) din Legea nr. 346/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apărării Naționale, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul apărării naționale emite prezentul ordin.

Art. I. — Instrucțiunile privind transferul studenților înmatriculați în cadrul programelor de studii universitare de licență în instituțiile de învățământ superior militar, aprobate prin Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.144/2012, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 816 din 5 decembrie 2012, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 5, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Transferul studenților înmatriculați în instituții civile de învățământ superior acreditate se poate realiza, cel mai târziu,

la sfârșitul anului IV de studii, în cazul transferului prevăzut la alin. (1) lit. a), respectiv cu respectarea condițiilor stabilite la art. 3 alin. (1) și (2), în cazul transferului prevăzut la alin. (1) lit. b).”

2. La articolul 6, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — (1) Cererea de transfer se depune la secretariatul facultății care urmează să primească studentul, cu cel puțin 30 de zile înainte de data efectivă a transferului.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul apărării naționale,

Simona Cojocaru,

secretar de stat

București, 18 decembrie 2020.

Nr. M.222.

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN

**pentru modificarea Ordinului ministrului sănătății nr. 555/2020 privind aprobarea
Planului de măsuri pentru pregătirea spitalelor în contextul epidemiei de coronavirus COVID-19,
a Listei spitalelor care asigură asistența medicală pacienților testați pozitiv cu virusul SARS-CoV-2
în faza I și în faza a II-a și a Listei cu spitalele de suport pentru pacienții testați pozitiv
sau suspecți cu virusul SARS-CoV-2**

Văzând Referatul de aprobare al Direcției generale asistență medicală, medicină de urgență și programe de sănătate publică din cadrul Ministerului Sănătății cu nr. NT 14.216/2020,

având în vedere:

— prevederile Legii nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, cu modificările și completările ulterioare;

— prevederile art. 16 alin. (1) lit. a) și b) și ale art. 25 alin. (2) teza I din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului sănătății nr. 555/2020 privind aprobarea Planului de măsuri pentru pregătirea spitalelor în contextul epidemiei de coronavirus COVID-19, a Listei spitalelor care asigură asistența medicală pacienților testați pozitiv cu virusul SARS-CoV-2

în faza I și în faza a II-a și a Listei cu spitalele de suport pentru pacienții testați pozitiv sau suspecți cu virusul SARS-CoV-2, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 290 din 7 aprilie 2020, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. În anexa nr. 2 — Lista spitalelor care asigură asistența medicală pacienților testați pozitiv cu virusul SARS-CoV-2 în faza I și în faza a II-a, în tabelul „Spitale — Faza a II-a”, pozițiile 51 și 54 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„51.	Cluj	Spitalul Clinic Județean de Urgență Cluj-Napoca (parțial): — Secția clinică boli infecțioase — COVID-19 cu 72 de paturi, din care: 12 paturi terapie intermediară; — Secții clinice medicină internă I și II — COVID-19 cu 100 de paturi (50 de paturi/secție); — ATI — COVID-19 cu 20 de paturi (12 paturi ATI COVID-19 și 8 paturi ATI — COVID-19 cu patologie acută neurochirurgicală)
54.	Cluj	Spitalul Clinic Militar de Urgență «Dr. Constantin Papilian» Cluj-Napoca (parțial) — Secția clinică boli infecțioase — COVID-19 cu 35 de paturi; — ATI — COVID-19 cu 10 paturi”

2. În anexa nr. 3 — Lista cu spitalele de suport pentru pacienții testați pozitiv sau suspecți cu virusul SARS-CoV-2, poziția 42 se modifică și va avea următorul cuprins:

„42	BUCUREȘTI	1. Spitalul Clinic Colentina 2. Centrul Medical Policlinico di Monza — punct de lucru «Monza Metropolitan Hospital» — str. Șerban Vodă nr. 95—101, sectorul 4, București 3. Spitalul Clinic Județean de Urgență Ilfov*) 4. Spitalul Clinic CF I Witting București*) 5. Institutul Național de Expertiză Medicală și Recuperare a Capacității de Muncă*) 6. Spitalul Clinic de Urgență pentru Copii «Grigore Alexandrescu» București (structură dedicată pacienților COVID-19, inclusiv cu paturi ATI, cu circuite și linie de gardă separate) 7. Spitalul Clinic de Urgență pentru Copii «M.S. Curie» București (structură dedicată pacienților COVID-19, inclusiv cu paturi ATI, cu circuite și linie de gardă separate) 8. Spitalul Clinic de Copii «Victor Gomoiu» București (structură dedicată pacienților COVID-19, inclusiv cu paturi ATI, cu circuite și linie de gardă separate) 9. Spitalul Clinic de Urgență București — pentru tratamentul primar/în urgență al pacienților politraumatizați, chirurgicali, ortopedici, cardiologici, gastroenterologici, medicină internă, inclusiv UPU-SMURD și ATI 10. Spitalul Clinic de Urgență «Sf. Pantelimon» București — Secția ATI 11. Spitalul Universitar de Urgență București: — zone de îngrijire a pacienților pozitivi pentru infecția SARS-CoV-2 cu afecțiuni medicale care necesită îngrijiri specifice de terapie intensivă aripile A4 și A1 etaj 2 — 28 de paturi; — zone de îngrijire a pacienților pozitivi pentru infecția SARS-CoV-2 cu afecțiuni medicale Aripa A4 etaj 11 și Aripa A4 etaj 12 — 56 de paturi; — zone de îngrijire a pacienților pozitivi pentru infecția SARS-CoV-2 cu afecțiuni chirurgicale Aripa A4 etaj 6 și Aripa A4 etaj 7 — 56 de paturi; — zone de îngrijire a pacienților pozitivi pentru infecția SARS-CoV-2 cu afecțiuni neurologice Aripa A4 etaj 9 — 28 de paturi; — zone de îngrijire a pacienților pozitivi pentru infecția SARS-CoV-2 cu afecțiuni cardiologice Aripa A4 etaj 10 — 28 de paturi; — zone de îngrijire a pacienților pozitivi pentru infecția SARS-CoV-2 cu afecțiuni medicale și chirurgicale Aripa A2 etaj 2 — 20 de paturi; — zone de îngrijire a pacienților suspecți pentru infecția SARS-CoV-2 Aripa A3 etajele 6, 7, 9, 10, 11, 12, Aripa A4 etajele 4, 5, 13 12. Spitalul Clinic de Urgență «Sf. Ioan» București 13. Spitalul Clinic «Nicolae Malaxa» București 14. Spitalul de Pneumoftiziologie «Sfântul Ștefan» București 15. Spitalul Clinic «Sfânta Maria» București — Secția ATI 6 paturi 16. Spitalul Clinic «Dr. I. Cantacuzino» București — Secția ATI 8 paturi 17. Institutul Clinic Fundeni — structură modulară ATI COVID-19 — 4 paturi ATI și 25 de paturi pentru pacienții confirmați cu virusul SARS-CoV-2 *) Unități sanitare care deservesc pacienții COVID-19 de pe raza municipiului București și a județului Ilfov (inclusiv pacienți transferați din alte județe).	Spitalul Clinic de Urgență «Sf. Ioan» București Maternitatea Bucur Institutul Național pentru Sănătatea Mamei și Copilului «Alessandrescu-Rusescu» București Unitatea de asistență materno-fetală de excelență (Polizu)	Toate centrele de dializă — tura 4 suplimentară distinctă Spitalul Clinic de Nefrologie «Dr. Carol Davila» București — pentru pacienți COVID-19 pozitivi — cazuri grave și critice”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul sănătății
Horațiu Moldovan,
secretar de stat

București, 18 decembrie 2020.
Nr. 2.158.

ACTE ALE CAMEREI AUDITORILOR FINANCIARI DIN ROMÂNIA

CAMERA AUDITORILOR FINANCIARI DIN ROMÂNIA

HOTĂRÂRE**privind constatarea vacantării unui loc în cadrul Consiliului Camerei Auditorilor Financiari din România în urma decesului domnului Rusu Gheorghe**

În temeiul:

- art. 6 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/1999 privind activitatea de audit financiar, republicată, cu modificările și completările ulterioare;
- art. 10 alin. (1) lit. k), alin. (2) și (3) coroborat cu art. 9 alin. (5) din Regulamentul de organizare și funcționare a Camerei Auditorilor Financiari din România, aprobat prin Hotărârea Conferinței Camerei Auditorilor Financiari din România nr. 2/2018;
- art. 1 pct. II lit. j) din Hotărârea Conferinței Camerei Auditorilor Financiari din România nr. 2/2020 privind alegerea președintelui Consiliului Camerei Auditorilor Financiari din România, a membrilor Consiliului Camerei Auditorilor Financiari din România și a auditorului statutar al Camerei Auditorilor Financiari din România;
- art. 4 din Hotărârea Consiliului Camerei Auditorilor Financiari din România nr. 51/2015 privind modalitatea de adoptare a hotărârilor Consiliului Camerei Auditorilor Financiari din România, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere decesul domnului Rusu Gheorghe, atestat prin Certificatul de deces seria D.10 nr. 614811, eliberat de Consiliul Local al Municipiului Mangalia,

Consiliul Camerei Auditorilor Financiari din România întrunit în ședința din data de 17 decembrie 2020, h o t ă r ă ș t e:

Art. 1. — Se ia act de încetarea calității de membru al Consiliului Camerei Auditorilor Financiari din România (CAFR) a domnului Rusu Gheorghe, ca urmare a decesului.

Art. 2. — Se constată vacantarea unui loc de membru al Consiliului Camerei Auditorilor Financiari din România, ca urmare a decesului.

Art. 3. — Se dispune efectuarea demersurilor necesare în vederea aplicării art. 9 alin. (5) din Regulamentul de organizare și funcționare a CAFR, aprobat prin Hotărârea Conferinței Camerei Auditorilor Financiari din România nr. 2/2018, și pentru invitarea următorului candidat, care îndeplinește condițiile de eligibilitate prevăzute de lege, în ordinea descrescătoare a numărului de voturi întrunit în cadrul Conferinței Camerei Auditorilor Financiari din

România, din data de 19 septembrie 2020, să ocupe locul vacant de membru al Consiliului CAFR, cu respectarea termenului stabilit prin Hotărârea Consiliului Camerei Auditorilor Financiari din România nr. 37/2020*) privind modificarea Hotărârii Consiliului Camerei Auditorilor Financiari din România nr. 25/2016 privind aprobarea Regulamentului intern privind organizarea și funcționarea Consiliului Camerei Auditorilor Financiari din România.

Art. 4. — Secretarul general al Camerei Auditorilor Financiari din România va duce la îndeplinire dispozițiile prezentei hotărâri, cu sprijinul structurilor responsabile din cadrul aparatului executiv al Camerei.

Art. 5. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Camerei Auditorilor Financiari din România,
Adrian Popescu

București, 17 decembrie 2020.
Nr. 125.

*) Hotărârile Camerei Auditorilor Financiari din România nr. 37/2020 și nr. 25/2016 nu au fost publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I.

ACTE ALE CASEI NAȚIONALE DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE

CASA NAȚIONALĂ DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE

ORDIN**pentru modificarea și completarea Ordinului președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 245/2017 pentru aprobarea Normelor tehnice de realizare a programelor naționale de sănătate curative pentru anii 2017 și 2018, prelungirea aplicării prevederilor acestuia și prorogarea unui termen**

Văzând Referatul de aprobare nr. DG 4.973 din 16.12.2020 al directorului general al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,

având în vedere art. 51 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și Hotărârea Guvernului nr. 155/2017 privind aprobarea programelor naționale de sănătate pentru anii 2017 și 2018, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 291 alin. (2) din Legea nr. 95/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 17 alin. (5) din Statutul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 972/2006, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate emite următorul ordin:

Art. I. — Normele tehnice de realizare a programelor naționale de sănătate curative pentru anii 2017 și 2018, aprobate prin Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 245/2017, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 224 și 224 bis din 31 martie 2017, se completează după cum urmează:

1. La capitolul IX titlul „Programul național de boli cardiovasculare” subtitlul „Unități care derulează programul”, la punctul 1, după litera ac) se introduce o nouă literă, litera ad), cu următorul cuprins:

„ad) S.C. Teo Health — S.A. — Spitalul Sf. Constantin Brașov;”.

2. La capitolul IX titlul „Programul național de tratament pentru boli rare” subtitlul „Unități care derulează programul”, la punctul 8, după litera ș) se introduce o nouă literă, litera t), cu următorul cuprins:

„t) Spitalul Județean de Urgență Târgoviște;”.

Art. II. — Termenul de aplicare a prevederilor Ordinului președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate

nr. 245/2017 pentru aprobarea Normelor tehnice de realizare a programelor naționale de sănătate curative pentru anii 2017 și 2018, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 224 și 224 bis din 31 martie 2017, cu modificările și completările ulterioare, se prelungește până la data de 31 martie 2021.

Art. III. — Termenul prevăzut la art. 42 lit. g) din Normele tehnice de realizare a programelor naționale de sănătate curative pentru anii 2017 și 2018, aprobate prin Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 245/2017, cu modificările și completările ulterioare, se prorogă până la data de 31 martie 2021.

Art. IV. — Direcțiile de specialitate din Casa Națională de Asigurări de Sănătate, casele de asigurări de sănătate și unitățile de specialitate prin care se derulează programe naționale de sănătate curative vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. V. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,
Adela Cojan

București, 16 decembrie 2020.
Nr. 1.197.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948493 318736